

Statens Godkendelse ved Selskabets Oprettelse og Statens Tilsyn ved den fortsatte Drift af de Selskaber, som maatte eksistere paa den Tid, en saadan Lovgivning maatte fremkomme, det vil sige en Undersøgelse gennem Statsmagten af Planen og hele Grundlaget for Selskabet og derefter en fortsat Kontrol med det enkelte Selskabs Virksomhed. Naar nu Regeringen har valgt at bygge paa Koncessionsprincippet, er det, fordi det maa siges i ganske overvejende Grad, at være mere betryggende for Befolkningen end det andet, Publicitetssystemet. Dette sidste har jo nemlig den store Mangel, at det i Virkeligheden maa siges at være ganske umuligt for Befolkningen paa Livsforsikringens Omraade, der er saa vanskeligt og videnskabeligt, at kunne drage nogen virkelig Nytte af de Offentliggørelser, som maatte finde Sted med Hensyn til Selskabernes tekniske, matematiske og ogsaa finansielle Grundlag. Det er paa den anden Side ikke ret vel muligt at bringe Kontrolprincippet i Anvendelse over for Selskaber, hvis Grundlag Regeringen ikke forud har godkendt, og som altsaa muligvis ved deres Oprettelse allerede have baaret Spiren i sig til i Løbet af kortere eller længere Tid at vise sig insolvente. Hvis man vilde bringe en Kombination af de to Systemer i Stand, saaledes at det kunde blive tilladt enhver at oprette Livsforsikringsselskaber uden Tilladelse af det offentlige, medens Kontrol derefter kan udøves fra Statens Side, vil det i de fleste Tilfælde være at kaste Brønden til, naar Barnet allerede er druknet. Naar man gennem offentlig Advarsel, saaledes som det andetsteds er foreslaaet, skulde gøre Publikum opmærksom paa, at det og det Selskab var blevet usolidt, vilde man jo i Reglen komme bagefter. Det vilde desuden efter min Opfattelse bringe Statsmagten i en falsk Stilling. Det kan jo ikke nægtes, at for det første vil Undladelsen af at have gjort opmærksom paa Tilstedeværelsen af et Selskab, som efter Forsikringsinspektørens Indsigt var usolidt, dog alligevel blive lagt Staten til Last. Og naar man fremhæver det ene Selskabs Usoliditet, vil man dernæst efter mit Skøn ikke godt kunne gøre det uden samtidig at betegne de øvrige Selskaber som solide. Paa den anden Side forekommer det mig, at man i det hele taget, naar man lovgiver paa dette Omraade, ikke vil kunne undgaa, at Statsmagten inddrages paa den Maade, at man i Tilfælde af, at det gaar galt, i en større eller mindre Grad vil skyde Skylden over paa Staten, som dog

havde tilvejebragt en Lovgivning til Betryggelse for Befolkningen; og naar denne viste sig at være ganske illusorisk i det paagældende Tilfælde, vilde man med nogen Ret kunne sige: Saa havde det dog været bedre, om man slet ikke havde haft nogen Lov. Derfor er det min Mening, at hvis vi skulle gaa til dette Skridt, bør vi ogsaa søge at tilvejebringe den størst mulige Betryggelse, og den lader sig efter min Mening ikke tilvejebringe, med mindre man begynder saa tidlig som muligt, nemlig ved Selskabernes Oprettelse, og søger at undgaa Oprettelse af Selskaber, om hvilke det maa siges, at de afgjort kun kunne føre til Ulykke paa de Individder, som forsikre sig deri. Under Sagens fortsatte Behandling vil der for dette Punkts Vedkommende ganske sikkert blive god Anledning til at fremsætte yderligere Udtalelser, og der vil ogsaa blive Anledning til at fremdrage Eksempler for danske Forsikringsselskaber, som ere opstaaede i de senere Aar, af en saadan Beskaffenhed, at jeg ikke tror, at noget Medlem af dette høje Ting vil betænke sig et Øjeblik paa at sige, at det vilde være overordentlig heldigt, om Statsmagten havde været udrustet med en saadan Myndighed, at den kunde forhindre slige Foretagender, slige til Bedrageri grænsende Livsforsikringsforsøg, og det er der for Øjeblikket ingen Adgang til og vil heller ikke kunne blive nogen Adgang til, medmindre man ikke lader sig nøje med Publicitetssystemet, men derimod kommer hen til Koncessions- og Autorisations-systemet.

Under Selskabernes Virksomhed gælder saa det Tilsyn, jeg har talt om, og de Bestemmelser, som ordne dette, findes i Lovforslagets §§ 8—14. Der vil der findes en Ret for den kontrollerende Myndighed til at undersøge Bøger og Aktiver, undersøge de Antagelsesregler, som Selskaberne følge ved Livsforsikringers Afslutning, og Rigtigheden af de Beregninger om Selskabernes fornødne Formue, som Loven fordrer foretagne, og Rettighed for Regeringen til med Mellemrum at fastsætte den Maksimumsrentefod, som Selskabet er berettiget til at anlægge ved Udførelsen af disse Beregninger. Ligeledes er der foreskrevet Regler med Hensyn til Dannelsen af et Sikkerhedsfond, altsaa et Fond, som svarer til andre Selskabers Reservefond, og som skulde være til Stede ud over det Beløb, der udkræves til Opfyldelse af de matematiske udregnede Forpligtelser for Selskaberne, idet det foreslaas, at der ikke maa uddeles Dividende